

ЈОКО ДРАГОЈЛОВИЋ*

Правни факултет за привреду и правосуђе
Нови Сад

СЛОБОДАН МАЛЕШИЋ

Министарство унутрашњих послова РС
Београд

УДК 343.3/7:316.774

Прегледни рад

Примљен: 02.11.2018

Одобрен: 30.11.2018

Страна: 23-31

КРИВИЧНА ДЕЛА ИЗВРШЕНА ПУТЕМ МЕДИЈА – СПЕЦИФИЧНОСТИ И ОДГОВОРНОСТ

Сажетак: У данашње време када су медији свима нама доступнији него икада и када је њихов утицај на врхунцу, питање извршења кривичних дела путем средстава јавног информисања још више добија на значају. Бројна кривична дела могу бити извршена овим путем (увреда, одавање службене тајне, преваре, позивање на насилну промену уставног уређења). Кривична дела извршена путем медија обилују различитим специфичности као и последицама које настају услед тога. Према томе, у готово свим кривичним законодавствима прописана су посебна правила за утврђивање одговорности када је реч о учиниоцима кривичних дела која су извршена путем штампе или других средстава јавног информисања. У раду аутори ће се најпре бавити питањем медија и њиховог утицаја на савремено друштво, након чега ће бити анализирани специфичности које се односе на посебна правила о одговорности за кривична дела извршена путем медија. Односно, анализираће се круг лица код којих постоји одговорност услед извршења неког кривичног дела путем штампе или других средстава јавног информисања.

Кључне речи: кривица, одговорност, медији, кривична дела, утицај медија

Увод

У данашње време медији имају велики утицај на савог појединца. Доступност медија и њихово деловање је достигло врхунац. Филозофи зато кажу да савремени човек живи у свету који познаје углавном „из друге руке“, посредством медија, а не на основу властитог непосредног искуства. Као да и овде важи она класична Русоова максима да се човек рађа слободан, али да је свуда у ланцима.¹ Однос према спољном свету и према самом себи све се више ос-

---

* jdragojlovic@pravni-fakultet.info

¹ Продовић, Б., (2012). Утицај медија на ставове и понашање човека-медији и морална паника, у *Криза и перспективе знања науке*, ур. Бојана Димитријевић, Филозофски факултет у Нишу, Ниш, стр. 380-390.

тварује посредством масовних средстава комуникације.² Поред улоге медија у различитим видовима извештавања, преноса информација и информисања људи, медији често могу послужити и за извршење одређених кривичних дела. Утицај медија присутан је у готово свим сферама живота сваког појединца. Поред тога, медији имају утицај и на криминалитет, кретање криминалитета, али као што смо и напоменули одређена кривична дела могу бити извршена баш путем медија. Путем медија се могу извршити различита кривична дела (увреда, позивање на насилну промену уставног уређења, јавно подстицање на извршење терористичког дела и слично) те је услед различитих специфичности које настају извршењем кривичних дела путем медија, као и последицама које настају услед тога, у готово свим кривичним законодавствима прописана су посебна правила за утврђивање одговорности учинилаца кривичних дела учињеним путем штампе или других средстава јавног информисања (ткз. медијских кривичних дела).

Кривица представља обавезни елемент општег појма кривичног дела. Она представља психички однос учиниоца према кривичном делу. Дакле реч је о субјективном елементу кривичног дела. Такође, кривица представља и основу једног од основних принципа кривичног права, а то је да нема кривичног дела ни казне без кривице – *nullum crimen, nulla poena, sine culpa*. Дакле, „кривица је психички однос учиниоца према свом делу који се манифестује у постојању свести и воље у односу на обележја бића кривичног дела, односно свести или дужности и могућности постојања свести о противправности свога дела“.³ Међутим, поред чињенице да кривица представља психички однос учиниоца према кривичном делу, наше кривично право познаје и посебне облике кривице, као што су:⁴

- одговорност за кривична дела учињена путем штампе и других средстава јавног информисања и комуницирања
- одговорност за међународна кривична дела
- одговорност правног лица за кривична дела
- одговорност за међународна кривична дела (командна, заповедна или старешинска одговорност и заједнички злочиначки подухват)
- одговорност за квалификоване облике кривичног дела.

У наставку рада, аутори ће најпре направити осврт на појам медија и њихов утицај на појединца и друштво, док ће посебно обрадити питање одговорности за кривична дела извршена путем штампе и других средстава јавног информисања и комуницирања.

² Бјелајац, Ж., Драгојловић, Ј., (2016). Улога и значај ванкривичних субјеката у савременој политици сузбијања криминалитета, *Политичка ревија*, вол. 47, бр. 1, Институт за политичке студије, Београд, стр. 41.

³ Јовашевић, Д., (2016). *Кривично право – општи део*, Досије студио, Београд, стр. 122.

⁴ Види: Чејовић, Б., Кулић, М., (2012). *Кривично право*, Правни факултет за привреду и правосуђе у Новом Саду, Нови Сад; Стојановић, З., (2013). *Кривично право – општи део*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд; Јовашевић, Д., *op. cit.* стр. 122.

Кратак осврт на појам медија и њихов утицај на појединца и друштво

У данашње време када су медији свуда око нас, лако доступни и пуни различитих садржаја који се брзо шире, питање њиховог утицаја на сваког појединца је од великог значаја. Експанзија медија, односно њиховог утицаја, развијала се заједно са развојом информационих технологија. У данашње време поред класичног штампаног медија, све већи утицај имају електронски медији и Интернет, који су много доступнији, а информације које они преносе се брже шире. Дакле, „обим и облици доступних средстава медија мењали су се током историје развоја људског друштва, али услед њихове улоге обогаћивања социјалне и моралне димензије и квалитета свакодневног живота, њихова се образовно-васпитна вредност и моћ деловања приближила временом утицајима примарних друштвених група – породице и школе“.⁵ Дакле, утицај медија по данашње друштво је изузетно велики. Конзумирање садржаја масовних медија најчешће асоцира са конзумирањем забавних садржаја, па се у социолошкој литератури истиче њихов „маргинални“ значај у животу људи. Међутим, истичање, или чак инсистирање на таквом значају, може, такође, бити искоришћено у сврху манипулације масама, зато што је, мање или више, видљиво да су масовне комуникације део друштвених, свакодневних активности. Према томе, „медији попут новина или телевизије врше јак утицај на наша схватања и креирање јавног мњења уопште“.⁶

Када је реч о појму медија, свакако треба истаћи и дефиницију коју је дао Денис Маквејл (*Denis McQuail*). Његову дефиницију делимо у шест посебних ставки:⁷

- разлучив скуп активности (стварање медијског садржаја)
- укључују посебне технолошке конфигурације (радио, телевизија, видеотекст, новине, књиге)
- везани су за формално конституисане институције или медијске канале (системи, станице, публикације)
- оперишу у складу са одређеним законима, правилима и схватањима (професионални кодекси и пракса, публика, друштвена очекивања и навике)
- продукт су лица које заузимају извесне улоге (власници, регулатори, продуценти, дистрибутери, оглашивачи, чланови публике)
- преносе информације, забаву, слике и симболе до масовне публике.

Масовни медији су општи назив за преноснике информација, односно средстава комуникације различите техничке и функционалне садржине (радио и телевизија, новине, филмови, часописи и друга штампа), настали за потребе масовног друштва. У питању је разноврсна и масовна структура техничке, ор-

⁵ Костић, М., (2012). Мас медији, социјална контрола и криминалитет, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, вол. 61, бр. тематски број, Ниш, стр. 259.

⁶ Гиденс, Е., (2005). *Социологија*, Економски факултет Универзитета у Београду, Београд, стр. 454.

⁷ McQuail, D., (1994). *Mass Communication Theory*, 3rd edn, Sage, London.

ганизационе и кадровске природе и потенцијала информисања, пропаганде и других видова комуникације у савременом свету, чије су просторне могућности и доступности утицаја практично неограничене.⁸ Масовни медији су друштвене институције које функционишу унутар одређених стега, правила, права и политике које упошљавају карактеристичну мешавину квалификованог особља, који се држе одређених процедура у прикупљању информација, ради стварања грађе за визуелно, аудитивно или концептуално усмерене медије.⁹

Закон о јавном информисању и медијима¹⁰ у члану 29 прописује да су Медији средство јавног обавештавања које речима, сликом, односно звуком преноси уреднички обликоване информације, идеје и мишљења и друге садржаје намењене јавној дистрибуцији и неодређеном броју корисника. Под медијем се у смислу овог закона нарочито подразумевају дневне и периодичне новине, сервис новинске агенције, радио-програм и телевизијски програм и електронска издања тих медија, као и самостална електронска издања (уређивачки обликоване интернет странице или интернет портали), а који су регистровани у Регистру медија. Закон о електронским медијима¹¹ у члану 4 став 1 тачка 1 прописује да је електронски медиј програм, односно програмски садржај радија и телевизије, као и програмски садржај доступан на захтев путем мрежа електронских комуникација и садржај електронског издања. Закона о јавном информисању и медијима у члану 5 прописује да се путем медија објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има "оправдан" интерес да зна, без обзира на начин на који су такве информације прибављене. Претходно изнете формулације отварају бројна питања:¹²

- а) који је то "оправдан" интерес јавности да сазна садржину одређених информација, како се тај интерес утврђује, ко га утврђује, на основу којих критеријума и сл. и
- б) информације се могу објавити чак и када су прибављене не само на дозвољен, законит, већ и на незаконит начин, кршењем туђих права и слобода, па и интереса друштвене заједнице.

Појам "оправдан" интерес треба разликовати од појма "јавног" интереса. Наиме, ова два појма се не могу поистоветити, они не представљају синониме. То потврђује и члан 15 Закона о јавном информисању у којем је прописано да се јавни интерес у области јавног информисања одређује као истинито, непристрасно, правовремено и потпуно информисање грађана. Да би се ове дилеме и спорна питања која се јављају у пракси делимично ублажили или отклонили,

⁸ Бошковић, М., (2006). *Криминологија*, Правни факултет Универзитета у Новом Саду, Нови Сад, стр. 222-223.

⁹ Бјелајац, Ж., Мердовић, Б., (2018). Сензационализам у медијима као узрок дестабилизације политике сузбијања криминалитета, *Култура полиса*, вол. 15, бр. 35, Институт за европске студије, Београд, стр. 290.

¹⁰ Закон о јавном информисању и медијима, *Сл. гласник РС*, бр. 83/14, 58/15 и 12/16 – аутентично тумачење

¹¹ Закон о електронским медијима, *Сл. гласник РС*, бр. 83/14 и 6/16 - др. закон

¹² Јовашевић, Д., (2017). Кривична дела извршена путем медија – одговорност и кажњивост у: *Правосуђе и медији* ур. Ивана Стевановић, Оливера Павићевић, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, стр. 157.

наведени Закон у члану 9. одређује да су уредници и новинари "дужни" да са "пажњом" примереном околностима пре објављивања информације провере њено порекло, "истинитост" и потпуност.¹³ Јасно је да овакве опште формулације представљају могућност различитог тумачења, што додатно усложњава питање одговорности за кривична дела извршена путем штампе или других средстава јавног информисања. Формулације као "оправдан" интерес и „да су уредници и новинари "дужни" да са "пажњом" примереном околностима, пре објављивања информације провере њено порекло, "истинитост" и потпуност“ стварају додатне потешкоће у судској пракси као и могућности за различита тумачења.

Уважавајући претходно изнето, кривична дела извршена путем медија често производе велике последице услед брзине којом се информације шире, великог броја људи који бивају обавештени о одређеној чињеници (која представља инкриминисано дело). Наиме, велики број кривичних дела може бити извршен путем медија, што представља посебно оружје за потенцијалне учиниоце, али и за различите злоупотребе медија. Поред тога, ако се додају специфичности које се односе на одговорност када је реч о ткз. медијским кривичним делима, проблем се додатно компликује. Наиме, медији се често користе информацијама које су непроверене, монтиране па и злонамерне чиме се наноси штета одређеним лицима, те је поред грађанске одговорности, која се односи на накнаду штете, била неопходна, услед последица које настају тим путем и кривична интервенција. Управо из тог разлога, када је реч о овим кривичним делима (извршених путем штампе и других средстава јавног информисања) било је неопходно успоставити посебан вид одговорности имајући у виду комплексност и природу ткз. медијских кривичних дела.

Специфичности одговорности за кривична дела учињена путем штампе или других средстава јавног информисања

У члану 38 став 1 Кривичног законика¹⁴ прописано је да се извршиоцем кривичног дела извршеног објављивањем информације у новинама, на радију, телевизији или другом јавном гласилу сматра аутор информације. Дакле, одговорним се сматра аутор информације којом се остварују обележја кривичног дела. Поред тога, извршиоцем кривичног дела учињеног путем новина, радија, телевизије или другог јавног гласила сматраће се одговорни уредник, односно лице које га је замењивало у време објављивања информације:

- ако је до завршетка главног претреса пред првостепеним судом аутор остао непознат;
- ако је информација објављена без сагласности аутора;
- ако су у време објављивања информације постојале стварне или правне сметње за гоњење аутора, које и даље трају:

¹³ *Ibid*, стр. 158.

¹⁴ Кривични законик, *Сл. гласник РС*, бр. 85/05, 88/05 - испр., 107/05 - испр., 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и 94/16.

Дакле, поред одговорности аутора, постоји и посебна, супсидијарна одговорност одговорног уредника. Одговорним уредником се сматра лице које је означено као уредник у одговарајућем медију. Имајући у виду разноврсност данашњих медија, могуће је да поједини медији имају више одговорних уредника, у зависности од различитих садржаја које уређују. У том случају, јасно је да је одговоран онај уредник који је надлежан за уређивање оног дела програма или публикације из којег је потекла инкриминисана информација.¹⁵ Ако је у време објављивања текста (информације) којом је извршено кривично дело, одговорни уредник није обављао своју функцију, без обзира на разлог спречености, уместо њега одговара лице које је вршило функцију одговорног уредника у то време.¹⁶

У ставу 3 прописано је да је искључена одговорност уредника, односно лица које га замењује уколико је био у неотклоњивој заблуди у погледу околности на којима се заснива њихова одговорност. Овде је јасно да је суд тај који ће на основу различитих околности процењивати да ли је одређено лице било у неотклоњивој заблуди или не. Дакле, да би постојала одговорност, уредник или лице које га је замењивало мора имати свест о некој од околности, која се по закону сматра релевантном да се он сматра извршиоцем. На овом месту професор Стојановић поставља питање како решити случај када је он био у отклоњивој стварној заблуди. Ако је одговорни уредник, односно лице које га замењује било у заблуди из нехата, не може постојати умишљајно, већ нехатно кривично дело.¹⁷ Имајући у виду да се по правилу путем медија не врше нехатна кривична дела (иако је то могуће – нехатно одавање службене тајне), јасно је да непостојање свести код одговорног уредника, доводи до искључивања његове кривице. На овај начин ублажава се у основи објективна одговорност главног уредника.¹⁸

Поред одговорног уредника у ситуацији када је аутор непознат, ако је информација објављена без његове сагласности и ако постоје стварне или правне сметње за кривично гоњење аутора, одговорност ће постојати и код издавача и произвођача. Издавач ће се сматрати извршиоцем кривичног дела које је учињено путем неповремене штампане публикације. Ако нема издавача, или постоје стварне или правне сметње, узеће се да је за то одговоран штампар који је за то знао. Одговорност штампара је супсидијарне природе и она ће постојати у случају ако постоје стварне или правне сметње за кривично гоњење издавача, а штампар је за то знао. Одговорност произвођача постоји ако је кривично дело извршено путем компакт диска, грамофонске поче, магнетофонске траке и других аудитивних средстава, филма за јавно и приватно приказивање, дијапозитива, видео-средстава или сличних средстава намењених ширем кругу лица.¹⁹ Овде је реч о другим модалитетима пласирања информа-

¹⁵ Јовашевић, Д., (2012). Одговорност за кривична дела извршена путем медија, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, вол. 61, бр. тематски број, Ниш, стр. 208-209.

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ Стојановић, З., (2012). *Коментар Кривичног законика*, ЈП Службени гласник, Београд, стр. 197.

¹⁸ *Ibid.*

¹⁹ Кривични законик, *Сл. гласник РС*, бр. 85/05, 88/05 - испр., 107/05 - испр., 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и 94/16, члан 39.

ција. Такође, фактичко питање представља и шта је то „намењено ширем кругу лица“ које судско веће решава на основу свих објективних и субјективних околности учињеног дела.²⁰ Дакле, аутор је тај који је примарно одговоран за кривично дело извршено путем медија, а одговорност осталих лица је супсидијарне природе и они одговарају онда када се не може утврдити или нема могућности да се утврди одговорност аутора. Оваквим законским решењем које подразумева супсидијарну одговорност, законодавац ублажава утицај објективне одговорности која је присутна код осталих лица. Даље сужавање ове посебне врсте (објективне) одговорности и свођењу кршења начела кривице на минимум служи и ограничење које је прописано у члану 41 КЗ-а, где лица чија је одговорност супсидијарно прописана неће се сматрати извршиоцима кривичног дела због тога што суду или другом надлежном органу нису открила идентитет аутора информације или извор информације, осим у случају да је учињено кривично дело за које је као најмања мера казне прописан затвор у трајању од пет или више година, или је то неопходно да би се извршење таквог кривичног дела спречило.²¹

Дакле, лица која супсидијарно одговарају за дела извршена путем медија неће се сматрати извршиоцима кривичног дела, ако је идентитет аутора информације које представља кривично дело остао непознат, јер су лица која супсидијарно одговарају чували новинарску тајну која се односи на извор информација. То је у складу и са Законом о јавном информисању где је у члану 52 прописана новинарска тајна, према којој новинар није дужан да открије извор информације, осим података који се односе на кривично дело, односно учиниоца кривичног дела за које је као казна прописан затвор у трајању од најмање пет година, ако се подаци за то кривично дело не могу прибавити на други начин.

Најзад, када је реч о кривичним делима извршеним путем медија, поред одговорности физичких лица, могућа је одговорност и правних лица и то у случају да је издавач, штампар или произвођач правно лице.

Закључак

Утицај данашњих медија на сваког појединца је изузетно велики. Имајући у виду да су нам доступнији него икада, да је број медија све различитији, може се рећи да у великој мери утичу на стварање мишљења, ставова и понашања сваког од нас. Другим речима њихова се моћ деловања толико раширила да представљају једно од најдоминантнијих средстава за манипулацију и обликовање свести код људи.

Сходно томе, имајући у виду утицај медија, њихову распрострањеност и велику брзину ширења информација, кривична дела извршена путем медија добијају нову димензију и представљају изузетно значајно питање како за оп-

²⁰ Лазаревић, Љ., Вучковић, Б., Вучковић, В., (2004). *Коментар Кривичног законика*, Црне Горе, Цетиње, стр. 104-105.

²¹ Стојановић, З., *op. cit.* стр. 199.

шту, тако и за стручну јавност. Дакле, поред улоге медија у различитим видовима извештавања, преноса информација и информисања људи, медији често могу послужити и за извршење одређених кривичних дела. Кривична дела извршена путем медија обилују низом специфичности. Пре свега, код кривичних дела извршених путем штампе или других средстава јавног информисања постоји посебан вид одговорности, односно, реч је о објективној одговорности. Поред аутора, по принципу објективне одговорности одговарају и одговорни уредник, заменик одговорног уредника, издавач, штампар и произвођач. Ова лица, по принципу објективне одговорности одговарају само супсидијарно, дакле онда када се не може утврдити одговорност аутора спорне информације која представља кривично дело. Поред тога, код кривичних дела извршених путем штампе и других средстава јавног информисања може доћи и до одговорности правног лица, ако је издавач, штампар или произвођач правно лице. Одговорност правних лица је прописана посебним законом што додатно усложњава питање утврђивања одговорности, а што најзад представља и још једну од специфичности кривичних дела извршених на овај начин. Ако се свему овоме дода и велика разноврсност кривичних дела која се могу извршити путем медија, проблем још више добија на значају.

Међутим, на овом месту, уважавајући сву комплексност ових кривичних дела и одступања од општих принципа кривице, потребно је указати и на решења која су присутна у упоредном законодавству, где није предвиђен посебан вид одговорности за ова кривична дела, већ лица која супсидијарно одговарају, одговорна су за посебно кривично дело, а не по објективној одговорности за кривично дело извршено путем медија. На овај начин се у великој мери избегавају последице које се односе на специфичности саме одговорности код ових кривичних дела, а која се односи на лица која одговарају супсидијарно у односу на аутора спорне информације.

Литература:

1. Bjelajac, Ž., Dragojlović, J., (2016). Uloga i značaj vankrivičnih subjekata u savremenoj politici suzbijanja kriminaliteta, *Politička revija*, vol. 47, br. 1, Institut za političke studije, Beograd, str. 39-56.
2. Bjelajac, Ž., Merdović, B., (2018). Senzacionalizam u medijima kao uzrok destabilizacije politike suzbijanja kriminaliteta, *Kultura polisa*, vol. 15, br. 35, Institut za evropske studije, Beograd, str. 289-300.
3. Bošković, M., (2006). *Kriminologija*, Pravni fakultet Univerziteta u Novom Sadu, Novi Sad.
4. Gidens, E., (2005). *Sociologija*, Ekonomski fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd.
5. Zakon o javnom informisanju i medijima, *Sl. glasnik RS*, br. 83/14, 58/15 i 12/16 – autentično tumačenje
6. Zakon o elektronskim medijima, *Sl. glasnik RS*, br. 83/14 i 6/16 - dr. zakon
7. Jovašević, D., (2012). Odgovornost za krivična dela izvršena putem medija, *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*, vol. 61, br. tematski broj, Niš, str. 203-222
8. Jovašević, D., (2016). *Krivično pravo – opšti deo*, Dosije studio, Beograd.

9. Jovašević, D., (2017). Krivična dela izvršena putem medija – odgovornost i kažnjivost u: *Pravosuđe i mediji* ur. Ivana Stevanović, Olivera Pavićević, Institut za kriminološka i sociološka istraživanja, Beograd, str. 155-170.
10. Kostić, M., (2012). Mas mediji, socijalna kontrola i kriminalitet, *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*, vol. 61, br. tematski broj, Niš, str. 257-270.
11. Krivični zakonik, *Sl. glasnik RS*, br. 85/05, 88/05 - ispr., 107/05 - ispr., 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 i 94/16.
12. Lazarević, Lj., Vučković, B., Vučković, V., (2004). *Komentar Krivičnog zakonika*, Crne Gore, Cetinje.
13. Prodović, B., (2012). Uticaj medija na stavove i ponašanje čoveka-mediji i moralna panika, u *Kriza i perspektive znanja nauke*, ur. Bojana Dimitrijević, Filozofski fakultet u Nišu, Niš.
14. Stojanović, Z., (2012). *Komentar Krivičnog zakonika*, JP Službeni glasnik, Beograd.
15. Stojanović, Z., (2013). *Krivično pravo – opšti deo*, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd.
16. Čejović, B., Kulić, M., (2012). *Krivično pravo*, Pravni fakultet za privredu i pravosuđe u Novom Sadu, Novi Sad.
17. McQuail, D., (1994). *Mass Communication Theory*, 3rdedn, Sage, London.

CRIMINAL OFFENSES COMMITTED THROUGH MEDIA – SPECIFICATIONS AND RESPONSIBILITY

Summary: Nowadays, when the media are more accessible to us than ever and when their impact is at its peak, the issue of committing criminal offenses through media is even more important. Numerous criminal offenses can be committed in this way (insult, reveling of official secret, scams, calling for a violent change of constitutional order). Criminal acts done through the media abound with different specificities and the consequences that result from it. Accordingly, in almost all criminal legislation special rules are prescribed for determining responsibility for the perpetrators of crimes committed through press or other means of public information. In this work, the authors will first deal with the issue of the media and their influence on modern society, after which the specifics related to the special rules on responsibility for crimes committed through the media will be analyzed. In other words, the circle of persons responsible for the commission of a criminal offense through press or other media will be analyzed.

Key words: guilt, responsibility, media, criminal offenses, media influence